
ROZTRZĄŚNIENIE (2) *sb n*

G sg roztrząśniénia (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. roztrząsnąć.

*Zastanowienie się, przemyślenie, zanalizowanie (2) : Ale Sędzia niewidziánéy rzeczy nie może fkazać
ták iáko Podkomorzy ná polu. Trzebá tu roztrząśniénia: bo Podkomorzy nie ták ma bydz *feruile
pecus*, áby nie miał obaczywác: *Coecus coecum ducit. SarnStat 465.**

*Wyrażenie: »pilne roztrząśnienie [czego]« (1): Ale iż fie w tym zágadaniu wiele rzeczy wtrąciło/
przeto potrzebá tey íprawy pilnego roftrząfnienia y porządneý na káždą rzecz odpowiedzi. *CzechRozm*
146.*

Cf **ROZTRZĄSNAĆ**

RS